

1982, 25. března – Sdělení VONS č. 296 „Propuštění Jiřiny Šiklové, Evy Kantůrkové, Karla Kyncla a Jana Rumla z vazby“ o propuštění Jiřiny Šiklové, Evy Kantůrkové, Karla Kyncla a Jana Rumla z vazby a pokračování jejich trestního stíhání pro trestný čin podvracení republiky na svobodě.¹

Dne 22. 3. 1982 byli na příkaz JUDr. Fronka z městské prokuratury v Praze propuštěni z vazby v Praze-Ruzyni signatáři Charty 77 PhDr. Jiřina Šiklová,² spisovatelka Eva Kantůrková,³ novinář Karel Kyncl⁴ a Jan Ruml, člen kolektivu mluvčích Charty 77 a VONS.⁵ Jmenovaní byli zatčeni ve dnech 6.–8. května 1981 a obvinění podle § 98/1, 2 a, b trestního zákona (podvracení republiky) v souvislosti se zadržením kamionu⁶ francouzských občanů Thonona a Anisové na československo-rakouských hranicích koncem dubna 1981. Trestní stíhání pokračuje na svobodě. Další obvinění v této kauze, signatáři Charty 77 – novinář Jiří Ruml, člen VONS, historik Ján Mlynárik a publicista Milan Šimečka zůstávají nadále ve vazbě.

Informace o Chartě 77, r. 5, 1982, č. 4, s. 8.

POZNÁMKY

- ¹ K případu Jiřiny Šiklové a spol. viz dále sdělení VONS č. 250 a 303, dokumenty č. 251 a 304.
- ² K trestnímu stíhání Jiřiny Šiklové a jejímu pobytu ve vazbě viz její text „Obranné mechanismy, aneb jak přežít vazbu“ z 20. 7. 1981 in: LP, Sb. VONS, inv. č. 292, sign. II/2, kart. 47; dopis J. Šiklové přítelkyni z 18. 12. 1981 obsahující zprávu o jejím pobytu ve vazbě in: *Informace o Chartě 77*, r. 5, 1982, č. 1, s. 10–11; koncept závěrečného slova obhajoby J. Šiklové připravený v červenci 1981, in: *Informace o Chartě 77*, r. 5, 1982, č. 9, s. 9–11.
- ³ Zážitky z vazby se Eva Kantůrková inspirovala při tvorbě svého románu *Přítelkyně z domu smutku*, který poprvé vyšel v nakladatelství Index v roce

1984, v Československu pak knihu vydalo v r. 1990 nakladatelství Československý spisovatel. V roce 1992 natočila Československá televize na motivy knihy čtyřdílný film v hlavní roli s Ivanou Chýlkovou. O solidaritě s E. Kantůrkovou svědčí např. rozhodnutí švédského PEN-klubu jmenovat ji jeho čestnou členkou. *Informace o Chartě 77*, r. 5, 1985, č. 2, s. 9; poděkování Evy Kantůrkové viz in: *Informace o Chartě 77*, r. 5, 1985, č. 4, s. 13.

- ⁴ Karlu Kynclovi se podařilo získat na konci roku 1982 povolení k vystěhování z republiky a v únoru 1983 se přestěhoval i s rodinou do Velké Británie, kde získal politický azyl (kromě britské vlády mu nabídla politický azyl i vláda švýcarská). K okolnostem Kynclovy emigrace do Velké Británie viz ukázkou z rozhlasového rozhovoru s K. Kynclem, <http://www.radio.cz/cz/rubrika/zarchivu/karel-kynclo-o-tom-jak-odchazel-do-exilu> [28. 2. 2014]; dokumentaci k této záležitosti viz in: LP, Sb. VONS, inv. č. 292, sign. IV/24, kart. 47. Městský prokurátor v Praze (v zastoupení JUDr. Karlem Fronkem) rozhodl 17. 5. 1983 o přerušení trestního stíhání Karla Kynclova a Jána Mlynárika, neboť opustili území republiky a jejich trestnou věc proto nešlo pro jejich nepřítomnost podle usnesení náležitě vysvětlit. ABS, sign. ZV 488 MV, vyšetřovací spis k případu Jiřiny Šiklové a spol. K projevům solidarity s vězněným Karlem Kynclem viz např. leták „Who is Karel Kynclo?“ obsahující z druhé strany výzvu Kynclova syna Ivana z 26. 9. 1981 o pomoc v jeho případě, in: LP, Sb. VONS, inv. č. 292, sign. IV/28, kart. 47.
- ⁵ Vyšetřovací spis obsahuje dvě mimořádné informace o ohlasu propuštění čtyř trestně stíhaných v prostředí disentu z 5. a 9. 4. 1982, které zaslal náčelník X. správy SNB genmjr. RSDr. Vladimír Stárek náčelníkovi Správy StB Praha plk. JUDr. Rudolfovi Šubrtovi. V první je podchyceno hodnocení propuštění v různých proudech opozice: „V prostředí tzv. eurokomunistů, jako jsou např. Věněk ŠILHAN a Bohumil ŠIMON, převládá názor, že propuštění přišlo, na pokyn z Moskvy. Spatřují v tom, zmírnění tlaku sovětských úřadů proti disidentům, což se dává do souvislosti s úmrtím s. SUSLOVA, který byl zastáncem tvrdého postihu. Moskva si prý přeje, aby se Západ uklidnil, o čemž československé orgány, vůbec nerozhodují. Sovětskému svazu jde prý především o obnovení vztahu k USA. Preferovány jsou především mezinárodně-politické souvislosti. Podle Jiřího Hájka je propuštění stíhaných osob výrazem snahy s. HUSÁKA realizovat státní návštěvu v Rakousku.

V prostředí ostatních exponentů, pravice, převládá názor, že čs. úřady podlehly tlaku Západu a iniciativě čs. emigrantů i tzv. „vnitřní opozici“ v ČSSR.“ Zpráva zaznamenala i komentář příslušníka represivního orgánu: „Náměstek Městského [sic] prokurátora v Praze JUDr. Karel FRONK prohlásil, že propuštění vězněných postrádá jakékoliv vnitřní odůvodnění. Předpokládá, že tento případ povede v budoucnu k určitému druhu alibismu a vyhýbání se zodpovědnosti justičních orgánů.“ ABS, sign. ZV 488 MV, vyšetřovací spis k případu Jiřiny Šiklové a spol.

⁶ Nejednalo se o kamion, ale o karavan značky Peugeot J9. Viz záznam příslušníka Pasové kontroly Dolní Dvořiště mjr. Jaroslava Cirhana z 28. 4. 1981 o zadržení Gillese Thonona a Françoise Anisové. ABS, sign. ZV 488 MV, vyšetřovací spis k případu Jiřiny Šiklové a spol.